

ALALÁ

Á vella maneira

Eu de noite, iría de noite,
no medio do temporal.
eu de día á luz do día
dáme medo, miña nai.

No fondo do teu ollare
unha gamela abanea.
quen se puidera afogare
na ardora dunha misteira.

O que soño é verdade
como o silencio é un falare.
se roubei o teu retrato
foi pra aprender a mirare.

Eu non sabía que había
tanta alegría nas bágoas
nin neve nas bidueiras
nin esperanza nas mágoas.

Letra: Manuel Rivas: *A desaparición da neve. La desaparición de la nieve. La desaparición de la neu. Elurraen desagerpena.* Alfaguara, 2009